

διδόμενη προίκα εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ πατρὸς κατὰ τὸ προικοσύμφωνον εἶναι καλὰ δεδομένη. Παράνομον καὶ παρακάνονον εἶναι νὰ ἐνοχλῆται ἡ θυγατέρα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας, ὅπου ἐδάνεισαν τὸν πατέρα τῆς ὑστερώτερα ἀπὸ τὴν δόσιν τοῦ προικοσυμφώνου . . . Διὰ δὲ τὴν εἰς μετρητὰ ταγμένην προίκαν, κρίνομεν εὐλογον νὰ τὴν λάβῃ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὰ μούλκια τὰ πατρικά τῆς, τὰ μισά, ὅπου δὲν τῆς εἶχαν δοθῇ προίκα. Καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ ἡ θυγατέρα ὅλα, κατὰ τὸ προικοσύμφωνόν τῆς, ὅτι περισσεύῃ νὰ πάρουν οἱ χρεωφειλέται . . .».

584

1805. «Συμφωνητικὸν γράμμα» τοῦ ἐσναφιοῦ τῶν ἀμπατζήδων Φιλίππου πούλεως,
τῆς 29 Ἰουλίου, ἐξ ἄρθρων 8, ἐν 13, σ. 329–332. Πρβλ. 15.

585

1805. Διαταγὴ τοῦ μεγ. διερμηνέως τοῦ στόλου Π. Μουρούζη, πρὸς τοὺς νησιώτας,
ἀπὸ 5 Μαρτίου, περὶ διατιμήσεως νομισμάτων, ἐν 147, σ. 413.

586

1805. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπιδίου, κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Ἡρόχειρον, τὸ λεγόμενον ἢ Ἐξάβιβλος . . . μεταφράσις . . . Ἀλεξίου Σπανοῦ . . . Ἐνετίησιν. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου.
Ἐκδοσις ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Γλυκύ, τοῦ 1766, πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 407.

587

1805. «Κανονισμὸς καὶ διόρθωσις τῆς ναυτιλίας τῆς Ἰωνικῆς Πολιτείας . . . Κερκύρα».

588

1806. Πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος, κατὰ Νοέμβριον, ἐκ δέκα κεφαλαίων, πΚ. Γρηγορίου Ε',
ἐν 70, Β', σ. 106–114 καὶ ἐν 1, Α', σ. 60–68. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 598.
« . . . Δ'. Ὅμοίως δὲ διακωλύομεν, ἵνα μηδεὶς τοῦ λοιποῦ τῶν ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, βρέφη ἀναδέχεται ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, . . . μηδὲ τοὺς στεφάνους ἀμείβῃ τῶν μελλόντων γάμοις νομίμοις συνάπτεσθαι, κουμπάροι γινόμενοι . . .
Ε'. Ἐτι δὲ μηδεὶς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν παρέχεται . . . ἄδειαν τοῖς μέλλουσιν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐλθεῖν, ἄνευ τῆς ὀφειλομένης προηγουμένως ἐξετάσεως ἐπὶ τῷ μὴ ἔχειν τι τὸ κωλύον ἐκ τῶν ἱερῶν νόμων . . .
Σ'. Ἐπὶ τούτοις δὲ προσέχειν ἀκριβῶς μὴ διδόνθαι ἄδειαν γάμῳ συνάπτεσθαι τοὺς ὀρθοδόξους ἑτεροδόξοις καὶ αἰρετικοῖς . . .

Z'. Μήτε τολμήσῃ τις ἀρχιερεὺς ἢ ἐπίτροπος αὐτοῦ διδόνθαι διαζύγιον ἐπὶ μηδεμιᾷ αἰτίᾳ καὶ προφάσει . . . παρεκτός καὶ μόνον ἀποδειχθέντος ἐγκλήματος . . .».

589

1806. Συμφωνητικὸν τῶν ὀρθοδόξων («ρωμαίων») κατοίκων τῆς χώρας τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς Τήνου,
ἐν 111, σ. 331–333.

« . . . ἐπειδὴ καὶ οἱ κρατοῦντες ἡμῶν . . . ἐπεκύρωσαν μὲ . . . φιομάνι . . . ἐβεβαίωσαν τὰς παλαιὰς συνθηθείας καὶ ἀρχαῖα προνόμια τοῦ γένους μας . . . καὶ ὁ καπουκιαχαγιᾶς νὰ εἶναι ραγιᾶς καὶ ὄχι φράγκος καὶ ἄλλα τούτοις παρόμοια . . . ἡμεῖς σήμερον, ὄντες συνηγμένοι . . . συμφωνοῦμεν εἰς τὸ νὰ διατηρήσωμε μέχρι τέλος ταῦτα τὰ προνόμια τοῦ γένους μας ἀμετάθετα . . .».

590

1806. Ὁ π.κ. Γρηγόριος Ε' ἀπηγόρευσεν ἐντόνως νὰ ἐμπλέκωνται ἐφεξῆς οἱ κληρικοὶ εἰς κοσμικὰς ὑποθέσεις ἐν Ἀνδρῶ
Μνημ. ἐν 290, σ. 147.

591

1806. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδαν πάσᾶ, περὶ διορισμοῦ
βοεβέδα εἰς Θέρμια (Κῶνον),
ἐν 95, σ. 135.

« . . . νὰ φυλάττῃ ἀπαρασαλεύτως τὰς ἀνεκὰθεν τοπικὰς συνθηθείας, χωρὶς νὰ παρεκτραπῇ ἐν μηδενὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν τοπικῶν ἐθίμων . . .».

592

1806. Ἐγκύκλιος, 22 Δεκ., π.κ. Γρηγορίου Ε',
ἀποτρέπουσα τοὺς χριστιανοὺς τῶν νήσων καὶ παραλίων τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνουν τὴν ρωσικὴν προστασίαν, ἀλλὰ ν' ἀποκατασταθοῦν ραγιαδες πιστοὶ καὶ εὐπειθεῖς, ἐν 292, σ. 285 καὶ ἐν 111, σ. 410–413.

593

1806. «Ἄρθρα κεφαλαιώδη» τοῦ ἐν Σμύρνῃ συστήματος τῶν ρω-
μαίων πραγματευτῶν, τῆς 19 Δεκεμβρίου,
ἐν 92, σ. 58–60.

« . . . ΣΤ'. Ἐννοοῦμεν νόμιμον καὶ πρακτέον τὸ σεκουέστρον, κατὰ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς νόμους.

α'. Ὁ σεκουεστράντης πρέπει νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένος τοῦ ἰδίου του λογαριασμοῦ, ἢ διὰ χειρογράφου ὁμολογίας, ἢ διὰ λόγον, καὶ αὐτοῦ ἀποδεδειγμένου, ἢ σεντέντζας καὶ ἀποφάσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

